

endnu. Ministeren mener sig berettiget til at bestemme over andre landes indre anliggender, blot fordi man har givet de pågældende lande en lille pose penge. Da er det, vi skal passe meget på – specielt i anledning af et topmøde – at vi udviser meget stor tolerance over for andre lande og deres måde at lave socialpolitik på.

Vores socialpolitik er ikke den eneste rigtige, og der er endda lande, hvor vores socialpolitik slet ikke ville kunne bruges. Der er visse steder rundt om i verden, hvor man jo betragter f.eks. det, at vi i Danmark sender vore ældre på plejehjem, som en hån imod de ældre. Det var noget, man aldrig kunne finde på.

Der er endda lande, der taler om, at det er brud på menneskerettighederne, at vi blot sender vores ældre på plejehjem. Sådan er der forskel på landene.

Adskillige af de lande, som betragtes som ulande, har i virkeligheden selv bragt sig i den pågældende situation eller i hvert fald været stærkt medvirkende til det, ved at de pågældende lande misbruger milliarder af dollars på krig eller overforbrug og fråds hos magthaverne. Det ser vi gang på gang.

Så længe de pågældende lande bruger flere penge på krig eller luksus til magthaverne, end f.eks. Danmark yder i bistand, så er det ensbetydende med, at Danmark er med til at finansiere deres krig, vi er med til at finansiere den undertrykkelse, der sker af befolkningerne i de pågældende lande, og vi er medvirkende til at holde liv i den luksus, magthaverne bevæger sig i.

Ministeren sagde, at regeringen har lagt meget stor vægt på, at de gæster, der kommer til København, skal rundt og besøge de danske sociale institutioner, så de kan se, hvordan vi gør i Danmark. Jeg synes, det er et godt initiativ, for naturligvis skal vi holde døren åben og vise, hvilken model vi har valgt, og så kan landene jo lære af det, hvis de vil, og de kan lade være, hvis de ikke vil. Men det har jo vist sig, at stort set ikke nogen af dem, der kommer på besøg, har vist interesse for at komme ud og se de pågældende institutioner.

Nu kan man sige, at det kan der være flere årsager til. Men jeg vil vove den påstand – for det er jo kommet frem, at Tivoli vil holde åbent i den pågældende uge – at der bliver flere deltagere, der går i Tivoli, end der tager rundt og ser på sociale institutioner i Danmark. Det er lidt sørgeligt, men det viser måske, hvilken interesse andre viser for det her spørgsmål. Spørgsmålet er, om hele topmødet for nogle landes vedkom-

mende blot betragtes som en hyggetur, hvor man får mulighed for at komme til Danmark.

Vi har også kunnet læse i aviserne om, at det i virkeligheden er de fattigste landes magthavere, som har krævet den største luksus, når de kommer til Danmark, har krævet forskellige luksus-suitter på hotellerne, har krævet limousinekørsel, har krævet, at der bliver stillet chauffør til rådighed osv.

Jeg synes, det er lidt beskæmmende, men det siger meget godt noget om de lande og de magthavere, der er i de pågældende lande: I virkeligheden har de mere interesse i at varetage egne interesser end i at varetage deres borgeres interesser.

Udviklingsministeren mener, at landene bare kan opkræve noget mere i skat, for der er mange, der nemt kan betale mere i skat, og det gælder både i ulandene, i de tidligere østeuropæiske lande og i industrilandene. Men ministeren overser fuldstændig, at netop skattetrykket og tyveriet fra befolkningen er årsagen til de sociale problemer i industrilandene, men også i andre lande.

Militærudgifter og udviklingsudgifter står ofte i grell modsætning til hinanden. Blot en brøkdel af militærudgifterne kunne skabe vari-ge og virkelig mærkbare forbedringer af menneskers levevilkår.

Det er også vigtigt, at man effektiviserer anvendelsen af offentlige midler. Bekæmpelse af spild og korrupktion vil i sig selv kunne frigøre mange penge til social udvikling.

Men hvorfor skal vi så påtvinge andre lande de samme sociale problemer, som vi har i Danmark, sociale problemer, vi har på grund af det skattetryk, vi har? Løsningen bør være – og er det også, som det fremgår af Finansministeriets finansredegørelse fra august 1994 – at skabe større handelsfrihed.

Det er jo helt vanvittigt, at Danmark tvangsopkræver skatteydermidler og yder bistand til ulandene, samtidig med at Danmark selv er nødt til at låne milliarder hvert eneste år for at få finansloven til at hænge sammen. Hvis der skal ydes tilskud og bidrag til ulandene eller til organisationer, som vil etablere forskellige projekter i ulandene, så bør det være et krav, at pengene ikke tages fra tvangsopkrævede skattekroner, men det må være op til den enkelte at give frivillige bidrag til de lande eller til de organisationer, man har sympati for eller tillid til. På den måde ville f.eks. Danida helt af sig selv gå i opløsning, for det er kun nogle få misforstående